

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Бургас, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, II ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми октомври през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: Събчо Ат. Събев

Членове: Петя Г. Георгиева Стоянова
Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Румяна Андр. Анчева
в присъствието на прокурора Павел Хайк Манукян (ОП-Бургас)
като разглежда докладваното от Петя Г. Георгиева Стоянова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20212100600894 по описа за 2021
година

С Присъда № 39 от 15.07.2021 г., постановена по НОХД № 2968/2021 г.
Районен съд, гр. Бургас е признал подсъдимия В. Д. Д. с ЕГН ***** за
виновен в това, че на 28.07.2018 г. в гр. Бургас, по бул. „Т.“, в посока към бул.
„С. С.“, до магазин „Технополис“, управлявал моторно превозно средство –
лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с рег. № А9039КА, след
употреба на наркотично вещество, а именно тетрахидроканабинол,
съдържащо се в канабис (марихуана) и производни, представляващо
високорисково наркотично вещество по смисъла на чл. 3, ал. 1, т.1 и ал. 2, т. 1
от Закон за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП),
вр. Приложение № 1 – Списък 1 - „Растения и вещества с висока степен на
риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях,
забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина“ към чл. 3, т.
1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като
наркотични (НРКРВН), установено със съдебна химическа /токсикологична/

експертиза, с изх. № И – 6931/21.08.2018 г. на Военномедицинска академия – гр. София, поради което и на основание чл. 343б, ал. 3, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца.

С присъдата на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на наложеното наказание три месеца „лишаване от свобода“ за срок от три години.

Със същата присъда, Бургаският районен съд не наложил на подсъдимия кумулативно предвиденото наказание глоба, както и наказанието „лишаване от право да управлява МПС“.

Направените по делото разноси, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, е възложил в тежест на подсъдимия, като съдът се е произнесъл и по веществените доказателства, като постановил 1 бр. тест касета „DRUG TEST 5000“ с проба 25 да остане приложена по делото за срока на съхранението му в архив и да се унищожи по реда на ПАС.

По делото е постъпил въззивен протест от прокурор при Районна прокуратура – Бургас, с който се излагат съображения за неправилност на постановения съдебен акт, поради противоречие с материалния закон. Моли се, първоинстанционната присъда да бъде изменена, като наказанието на подсъдимия бъде определено с прилагането на чл. 54 от НК, а именно „лишаване от свобода“ за срок от една година. Съобразно проведената процедура по чл. 371, т. 2 от НПК, на основание чл. 58а от НК, така определеното наказание следва да бъде намалено с една трета. Също така се предлага изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ да бъде отложено за изпитателен срок от три години. Също така на подсъдимия да бъде наложено кумулативно предвиденото наказание „глоба“ в размер на 1000 лева, както и същият да бъде лишен от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца, като на основание чл. 59, ал. 4 от НК да бъде приспаднато времето, през което за същото деяние подсъдимият е бил лишен по административен ред от право да управлява МПС.

Представителят на Окръжна прокуратура – Бургас поддържа подадения протест, като намира, че съдебният акт на първоинстанционния съд е неправилен, постановен при нарушение на материалния закон. Излага съображения, че във всички случаи, когато лицето е признато за виновно в

извършване на престъпление по чл. 343б от НК, следва да се наложи и наказание лишаване от право да управлява МПС, тъй като нормата на чл. 343г от НК е императивна. Единствено в случаите, когато лицето е неправопособно, тогава нормата на чл. 343г от НК не се прилага. Окръжният прокурор предлага на подсъдимия да бъде наложено наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година, като се приспадне времето, през което същият е бил лишен по административен ред. Също така намира, че наказанието следва да бъде определено с приложение на чл. 58а от НК, като същото бъде намалено с една трета, както изисква закона и изтърпяването на наказанието да бъде отложено по реда на чл. 66 от НК.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция подсъдимият В.Д. се явява лично. Защитникът му – адв. С.К. от БАК намира подадения протест и доводите на представителя на Окръжна прокуратура – Бургас за неоснователни. Счита, че първоинстанционният съдебен акт е правилен, обоснован и законосъобразен. Намира, че е налице практика на ВКС, в която се застъпва становище, че при нарушаване на разумния срок за разследване, не по вина на подсъдимия, то във всички случаи съдът сам, не по молба на защитата или по предложение на прокурора, следва да вземе предвид това обстоятелство при определяне на наказанието. Също така намира искането на прокурора за налагане на наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от една година за неоснователно, тъй като подзащитният му е бил лишен от това право по административен ред за срок от една година и осем месеца. Моли първоинстанционната присъда да бъде потвърдена.

В дадената му последна дума, подсъдимият моли да присъдата на първоинстанционния съд да бъде потвърдена.

Бургаският окръжен съд, след цялостна служебна проверка на правилността на присъдата, в предмета и пределите по чл.313 и чл. 314 от НПК, намира за установеното следното:

В съдебната фаза пред първата инстанция съдът е провел предварително изслушване по делото. Подсъдимият в присъствието на упълномощения си защитник е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като изрично се съгласил за тях да не се събират доказателства. Съдът е разяснил правата му по чл. 371 НПК и като е констатирал, че направените самопризнания се подкрепят от събраните на

досъдебното производство доказателства е обявил с определение по реда на чл. 372, ал. 4 НПК, че ще се ползва от тях при постановяване на присъдата и е приобщил събраните в досъдебното производство доказателства.

Подсъдимият В. Д. Д. е на *****

На 28.07.2018 г., в гр. Бургас, по бул. „Т.“ в посока към бул. „С. С.“, до магазин „Технополис“ подсъдимият Д. управлявал лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с рег. № А 9039 КА.

Свидетелите Х. Т. и С. Ц. – полицаи при 02 РУП – Бургас били на работа за времето от 07:00 часа до 19:00 часа на 28.07.2018 г. като автопатрул „Бреза-6“ на територията на 02 РУП – Бургас. Около 18:00 часа спрели за проверка лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с рег. № А 9039 КА. При проверката се установило, че водач на автомобила е подсъдимия – В.Д.. Тъй като последният се държал нервно, полицейските служители решили да му извършат проверка за наличие на алкохол и наркотични вещества. Подсъдимият бил отведен в сградата на Сектор „Пътна полиция“ в гр. Бургас. Там свидетелят Р. Д. изпробвал Д. за наличие на алкохол, като пробата била отрицателна. На подсъдимия била направена и проверка за наркотични вещества с Дрегер Дръг тест 5000, като техническото средство отчело положителен резултат за канабис. На Д. бил издаден талон за медицинско изследване и съпроводен до МБАЛ – Бургас, където дал кръв за химичен анализ.

На подсъдимия бил съставен АУАН , като му било иззето СУМПС, контролния талон и част 2 от СУМПС и бил лишен по административен ред от правото да управлява МПС с налагане на 30.07.2018г. на ПАМ за срок до 18 месеца, който изтекъл на 28.01.2020г. , поради което свидетелството за правоуправление подлежало на връщане на водача.

Видно от представената по делото справка за нарушител/водач подсъдимият Д. е правоспособен водач на МПС от 15.02.2001г., като същият е придобил категории В, М, С, АМ, ТКТ. Към датата на инкриминираното деяние същият е притежавал СУМПС № 4680104, валидно до 24.07.2020 г. , както и не са му били отнемани контролни точки.

Пред въззивната инстанция, подсъдимият представи копие на СУМПС, издадено му от Кралство Великобритания, валидно до 19.11.2030 г.

В мотивите към протестираната присъда, възприети и от настоящия

съдебен състав, Бургаският районен съд е приел за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, като се е позовал на направеното от подсъдимия самопризнание и на доказателствата, събрани на досъдебното производство – показанията на свидетелите Х. Т., Р. Д. и С. Ц., справка за съдимост, справка за нарушител/водач, заключението на химическата /токсикологична/ експертиза, от приложените писмени и веществени доказателства, включително и представените пред въззивната инстанция доказателства. Съдържащите се в доказателствената съвкупност фактически данни убедително потвърждават самопризнанията на подсъдимия по обстоятелствата, описани в обвинителния акт и водят до категорични изводи, че той е извършил престъплението, за което е предаден на съд и признат за виновен.

Въз основа приетата за установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи досежно авторството и вината на подсъдимия, като фактическите изводи на първоинстанционния съд не се оспорват.

За деянието по чл. 343б, ал. 3 от НК законът предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок от една до три години и „глоба“ от петстотин до хиляда и петстотин лева, като съгласно чл. 343г от НК във всички случаи на престъпление по чл. 343б от НК съдът постановява и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК.

Настоящата инстанция намира, че при определяне вида и размера на наказанието лишаване от свобода, първоинстанционният съд е приложил правилно закона. Действително, при разглеждане на делото по диференцираната процедура по чл. 371, т. 2 от НПК, съдът следва да определи наказанието, което да наложи на подсъдимия, ръководейки се от разпоредбите на Общата част на НК, като съобразно нормата на чл. 58а, ал. 1 от НК намали така определеното наказание с една трета. В случая правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че по делото спрямо подсъдимия са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, като съобразно нормата на чл. 58а, ал. 4 от НК е определил наказанието, което следва да изтърпи подсъдимия при условията на чл. 55 от НК, като по-благоприятен за дееца. Правилно съдът е приел, че Д. е с чисто съдебно минало, както и че няма данни той да е извършил други

противообществени деяния. Също така, като смекчаващи отговорността обстоятелства следва да се отчете направеното самопризнание и съдействие на органите на досъдебното производство, а наред с това и необосновано забавяне на разследването в досъдебната фаза, което обстоятелство по своята същност се приема и като изключително смекчаващо отговорността. Според Решение № 409/1999 г. на ВКС, по н.д. № 381/1999 г., I н.о. се посочва, че „поведението на обвиняемия е фактор при преценката дали едно наказателно производство е било съобразено с критерият „разумен срок“ по чл. 6, т. 1 ЕКПЧ. Укриването му от компетентните органи е обстоятелство, от което не може да черпи права за смекчаване в наказателната си отговорност“. В случая от доказателствата по делото се установява, че наказателното производство е образувано през месец юли 2018 г., като бързо производство, а обвинителният акт е внесен в първоинстанционния съд и делото е било образувано едва на 24.06.2021 г. Също така се установи по безспорен начин, че причина за тригодишното разследване на инкриминираното деяние не е на подсъдимия, а на водещия разследването разследващ полицай, който и е бил отстранен.

С оглед на така посоченото, настоящата инстанция счита, че наказанието на Д. правилно е определено при условията на чл.55 от НК, поради което намира, че присъдата на Районен съд – Бургас в тази ѝ част следва да бъде потвърдена. Правилно и законосъобразно така наложеното наказание на подсъдимия в размер на три месеца „лишаване от свобода, е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, както и правилно на основание чл. 55, ал. 3 от НК, първоинстанционният съд не е наложил на Д. по-лекото наказание „глоба“, предвидено за това престъпление. Така отмерена санкцията е справедлива и напълно съответна на обществената опасност на деянието и на дееца. Същата е достатъчна да мотивира подсъдимия да се поправи, превъзпита, да преосмисли и да коригира за в бъдеще поведението си, както и да повлияе предупредително върху останалите членове на обществото.

Същевременно, неправилно и в противоречие със закона районният съд не е наложил на подсъдимия Д. кумулативно предвиденото в чл. 343г, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК наказание „лишаване от право да управлява МПС“. В съдебната практика и доктрина се приема, че нормата на чл. 55, ал. 3 от НК е неприложима при индивидуализация на наказанията за престъпления по чл. 343б от НК, като в тези случаи задължително се налага и кумулативното

наказание по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност. В свое Решение № 244-1989 г. по н.д. № 223/1989 г. ВС на Р България, III н.о. е имал повод да посочи, че “Лишаването от право да управлява моторно превозно средство за определен срок или завинаги на вода, който е извършил транспортно престъпление, е задължително, независимо от характера на последиците или наказанието, което трябва да му се наложи. В тези случаи, включително и когато наказанието се определя при изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, съгласно чл. 55, ал. 1 от НК лишаването от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 НК е задължително.” Вярно е че от това правило има изключение, но то е свързано с разглеждане на делата по чл. 78а от НК, която в случая е неприложима. С оглед на това, подаденият протест е основателен в тази си част, като настоящият въззивен състав намира, че първоинстанционната присъда следва да бъде изменена, като на подсъдимия бъде наложено наказание, предвидено в чл. 343г НК, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, а именно лишаване от право да управлява МПС за срок от една година, като на основание чл. 59, ал. 4 от НК следва да се приспадне времето, през което е било иззето СУМПС на подсъдимия Д. от органите на сектор ПП при ОДМВР – Бургас, считано от 30.07.2018 г.

С оглед виновността на подсъдимия Костов, правилно първоинстанционният съд е ангажирал отговорността му за разноси, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Правилна и законосъобразна е присъдата и в частта досежно произнасянето на районния съд по веществените доказателства.

При извършена служебна проверка, въззивната инстанция не констатира други допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които да налагат изменяване на присъдата в останалата ѝ част или нейното отменяване.

Ето защо настоящата инстанция намира, че атакуваната присъда следва да бъде изменена, поради което на основание чл.337, ал.1, т.1 от НПК Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 39 от 15.07.2021 г., постановена по НОХД № 2968/2021 г. на Бургаския районен съд, като наред с наказанието от 3 месеца

лишаване от свобода с изпитателен срок от три години, НАЛАГА на подсъдимия В. Д. Д., ЕГН ***** , на основание чл. 343г от НК, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от ЕДНА година, като на основание чл. 59, ал. 4 от НК приспада времето, през което същият е бил лишен от това право по административен ред, считано от 30.07.2018 г.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно.

На основание чл. 340, ал. 2 от НПК да се изпрати писмено съобщение на страните, че въззивното решение е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____